



PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 167/23

U Luxembourg 9. studenoga 2023.

Presuda Suda u predmetu C-376/22 | Google Ireland i dr.

Borba protiv nezakonitih sadržaja na internetu: država članica ne može pružatelju komunikacijske platforme s poslovnim nastanom u drugoj državi članici nametnuti opće i apstraktne obveze

Takav nacionalni pristup protivan je pravu Unije kojim se jamči slobodno kretanje usluga informacijskog društva pomoću načela nadzora u državi članici podrijetla predmetne usluge

Austrija je 2021. donijela zakon koji obvezuje nacionalne i inozemne komunikacijske platforme da uspostave mehanizme za utvrđivanje i provjeru potencijalno nezakonitih sadržaja. Taj zakon također predviđa redovito i transparentno objavljivanje dojava o nezakonitim sadržajima. Upravno tijelo osigurava poštovanje zakonskih odredbi i može izreći novčane kazne u iznosu do deset milijuna eura.

Google Ireland, Meta Platforms Ireland i Tiktok, tri platforme s poslovnim nastanom u Irskoj, navode da je austrijski zakon protivan pravu Unije, odnosno Direktivi o uslugama informacijskog društva¹.

Odgovarajući na pitanje austrijskog suda, **Sud podsjeća na cilj Direktive: uspostaviti pravni okvir kako bi se osiguralo slobodno kretanje usluga informacijskog društva među državama članicama.** S tim u vezi, Direktivom se žele ukloniti prepreke koje proizlaze iz različitih nacionalnih režima primjenjivih na te usluge zahvaljujući načelu nadzora u državi članici podrijetla.

Točno je da pod strogim uvjetima i u posebnim slučajevima države članice koje nisu država članica podrijetla predmetne usluge doista mogu donositi mjere kako bi se zajamčio javni poredak, zaštita javnog zdravlja, javna sigurnost ili zaštita potrošača. O tim konkretnim odstupanjima moraju se obavijestiti Europska komisija i država članica podrijetla.

Međutim, **države članice koje nisu država članica podrijetla predmetne usluge ne mogu donositi opće i apstraktne mjere koje se primjenjuju jednako na svakog pružatelja jedne kategorije usluga informacijskog društva. Pojmom „jednako“ obuhvaćeni su pružatelji s poslovnim nastanom u toj državi članici i oni s poslovnim nastanom u drugim državama članicama.**

Naime, mogućnost da te države članice donesu takve opće i apstraktne mjere dovela bi u **pitanje načelo nadzora u državi članici podrijetla** predmetne usluge na kojem se temelji Direktiva. Kad bi država članica pružateljica usluge (u ovom slučaju Austrija) bila ovlaštena donositi takve mjere, time bi se zadiralo u **regulatornu nadležnost** države članice podrijetla (u ovom slučaju Irske). Nadalje, to bi **ugrozilo uzajamno povjerenje** među državama članicama i bilo bi u suprotnosti s načelom uzajamnog priznavanja. Štoviše, na predmetne platforme primjenjivala bi se različita zakonodavstva, što bi **povrijedilo i slobodno pružanje usluga** te stoga pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi

upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst i, ovisno o slučaju, kratak prikaz](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Snimke s objave presuda nalaze se na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Ostanite povezani!



¹ [Direktiva 2000/31/EZ](#) Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine